

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **Ing. J. M.**, zastoupeného JUDr. Janem Klailem, advokátem se sídlem Plzeň, Lukavická 22, proti žalovanému **Velitelství vzdušných sil**, se sídlem Praha 6, Vítězné náměstí 1500/5, o návrhu Krajského soudu v Brně na přikázání věci vedené pod sp. zn. 31 Ad 15/2019 Krajskému soudu v Ostravě postupem dle § 9 odst. 2 soudního řádu správního,

t a k t o :

Návrh Krajského soudu v Brně na přikázání věci vedené pod sp. zn. 31 Ad 15/2019 Krajskému soudu v Ostravě **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2019, č. j. MO 205152/2019-3031 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), a výroku II. jemu předcházejícího rozhodnutí Velitele vojenského útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou ze dne 16. 1. 2019, č. j. MO 20030/2019-242. Tato rozhodnutí se týkají nároku žalobce na úslou mzdu a její doplacení za období, kdy byl jako voják z povolání určován k plnění úkolů Letecké pátrací a záchranné služby na letišti Plzeň – Líně. Věc je u Krajského soudu v Brně vedena pod sp. zn. 31 Ad 15/2019.

[2] Krajský soud v Brně podal dne 1. 10. 2019 k Nejvyššímu správnímu soudu návrh na postup podle § 9 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy postoupení věci jinému než místně příslušnému soudu. Konkrétně navrhuje, aby byla věc z důvodu vhodnosti přikázána Krajskému soudu v Ostravě. Z rozhodnutí žalovaného totiž vyplývá, že Krajský soud v Ostravě ve věci již opakovaně rozhodoval, naposledy rozsudkem ze dne 10. 7. 2015, č. j. 22 Ad 20/2014 – 69. Podstatné přitom je, že rozhodnutí žalovaného na právní závěry vyslovené v tomto rozsudku navazuje.

[3] Žalobce s návrhem Krajského soudu v Brně nesouhlasí. Uvedl, že se krajský soud v Ostravě v předchozích případech nezabýval meritem věci a nevyslovil právní názor

týkající se stěžejních otázek. Poukázal také na to, že v souvisejících věcech vedených u jiných senátů Krajského soudu v Brně jsou již činěny některé procesní úkony (například výzva k zaplacení soudního poplatku ve věci vedené pod sp. zn. 29 Ad 8/2019) a že v případě nařízení ústního jednání je pro žalobce dostupnější Krajský soud v Brně než Krajský soud v Ostravě.

[4] Žalovaný naopak s návrhem Krajského soudu v Brně souhlasí a je toho názoru, že je v zájmu účastníků řízení, aby spornou věc projednal a rozhodl Krajský soud v Ostravě.

[5] Nejvyšší správní soud předně poznamenává, že při rozhodování v této věci vycházel ze svých nedávných usnesení (např. ze dne 3. 10. 2019, č. j. Nad 164/2019 – 55, ze dne 10. 10. 2019, č. j. Nad 175/2019 – 64, ze dne 17. 10. 2019, č. j. Nad 179/2019 – 53, či ze dne 24. 10. 2019, č. j. Nad 177/2019 – 58), ve kterých vždy posuzoval prakticky stejnou situaci jako v nynějším případě; Krajský soud v Brně podal návrh na přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě v řízení o žalobě směřující proti rozhodnutí stejného žalovaného. Identický byl také ve všech případech prvostupňový správní orgán i zástupce, který podal jménem žalobců žalobu ke Krajskému soudu v Brně. Ve všech judikovaných případech kasační soud zamítl návrh Krajského soudu v Brně na přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě.

[6] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud *věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné*. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, publikovaném pod č. 305/2004 Sb. NSS, uvedl, že „[m]ístní příslušnost soudu, určenou procesními předpisy, je zapotřebí vnímat jako základní pravidlo, které je promítnutím jisté dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jejími jednotlivými články stanovené tak, aby věci byly projednávány tam, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležité projednání a rozhodnutí.“ Přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu (tzv. delegace vhodná) představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudu a soudce a také ze zásady trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori*). Právě proto rozšířený senát uvedl, že k delegaci vhodné lze přistoupit pouze v ojedinělých a odůvodněných případech. Předpokladem takového postupu je existence takových okolností, které umožní po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci jiným, než podle zákona místně příslušným soudem, a to včetně požadavku procesní ekonomie. Delegace vhodná však nemůže být opřena o jediné hledisko, naopak je vždy nezbytné posuzovat případ komplexně. Důležité může být také stanovisko účastníků řízení.

[7] Nejvyšší správní soud zkoumal, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky pro tento výjimečný postup. Z předloženého spisového materiálu sice vyplývá, že bylo vydáno vícero správních rozhodnutí, která se týkala žádostí o doplacení platu. Tato rozhodnutí byla přezkoumána Krajským soudem v Ostravě, jenž v této věci již dvakrát rozhodoval. Výše popsané skutečnosti však bez dalšího nejsou dostatečným důvodem, aby Nejvyšší správní soud návrhu na delegaci vyhověl. Neshledal pak ani žádnou jinou skutečnost nasvědčující tomu, že řízení v této věci před Krajským soudem v Ostravě by

pokračování

bylo hospodárnější, rychlejší nebo z jakéhokoli hlediska výhodnější pro účastníky řízení (srovnej již zmiňované usnesení rozšířeného senátu č. j. Nad 138/2003 – 26). Kromě toho není vůbec jisté, zda by v případě příkázání věci Krajskému soudu v Ostravě žalobu projednal a věc rozhodl dle rozvrhu práce pro rok 2019 senát ve stejném složení jako v předcházejících řízeních.

[8] Jiné skutečnosti, které by mohly vést k postupu podle § 9 odst. 2 s. ř. s., krajský soud v Brně ve svém návrhu nezmínil a ani nejsou patrné ze spisového materiálu.

[9] V návaznosti na argumentaci vyslovenou ve shora uvedeném rozhodnutí rozšířeného senátu proto dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nejsou splněny podmínky odůvodňující příkázání věci jinému než místně příslušnému soudu.

[10] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že k řízení o žalobě je místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který vydal správní rozhodnutí v prvním stupni. V projednávané věci rozhodl v prvním stupni Velitel vojenského útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou, tedy orgán se sídlem v obvodu příslušnosti Krajského soudu v Brně.

[11] Návrhu Krajského soudu v Brně, aby věc byla postoupena k rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě, tak kasační soud nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu